

1. Kis zárthelyi, megoldások és pontozás

a kijavított kis zárthelyik megtekinthetők a március 13. gyakorlat után

1. IGAZ/HAMIS

“Egy pointerrel bármennyiszer új objektumra mutathatunk, míg a referencia inicializáció után nem változtatható meg” - IGAZ (1p)

2. HELYES-E? (“A válasz csak indoklással fogadható el”)

a)

```
const int array []={1,2,3};  
int* ptr= array;
```

NEM. Konstans elemű tömbre csak konstansra mutató pointerrel mutathatunk rá. (2p)

Ha a C++ engedné, a ptr-el meg tudnánk változtatni a konstansnak feltételezett (és emiatt pl. ROM-ban tárolt) tömb elemeit.

A helyes ez lenne: `const int *ptr= array;`

b)

```
int &a;  
fv(a);  
...  
void fv(int &a) {  
    a++;  
}
```

NEM. A referenciát inicializálni kell.

3. “Írjuk meg a `stack_pop` függvényt, ami egy verem (stack) adatstruktúrából visszaadja a legutoljára betett elemet, a stack int típusú elemeket tárol. Használd az alábbi adatstruktúrát (5 pont):

```
struct stack  
{  
    int elements;  
    int *pData;  
};
```

1 pont – helyes fejléc (referencia vagy pointer)

2 pont – helyes memóriakezelés (foglalás + felszabadítás)

2 pont – stack pop helyes implementálása

Mintamegoldás:

```
int stack_pop(struct stack& s)
{
    // ures a stack?
    if (s.elements == 0) {
        // itt valamit csinálni kell. -1 -et visszaadni, mint a laboron a karakteres
        // stack eseten nem lesz jo
        // kiirunk valami hibát és kiszállunk.
        fprintf(stderr, "Stack error at stack_pop\n");
        abort();
        // majd dobunk exception-t, ha megtanultuk
    }

    int value = s.pData[s.elements - 1]; // ez az utolsó eleme a tombnek
    s.elements--; // eggyel csökkentjük az elemek számát

    if (s.elements > 0) { // meg van elem a veremben
        // új tombot allokalunk
        int *tmp = (int*)malloc(s.elements*sizeof(int));
        // itt masolunk, ahogy a laboron volt
        for (int i = 0; i < s.elements; i++)
            tmp[i] = s.pData[i];
        // felszabadítjuk a régi
        free(s.pData);
        // az újat hozzakötjük
        s.pData = tmp;
    } else { // kivettük az utolsó elemet is
        free(s.pData);
        s.pData = 0;
    }
    return value;
}
```

Megjegyzések:

Teljes implementációs szabadság volt, amit a feladat nem specifikált, ha jól van megvalósítva, jár a pont.

- a laboron karakteres stack volt. Aki ilyet csinált, most -1 pont, legközelebb nem fogadom el. Egészekről szólt a feladat.
- definíciónál vagy referenciát, vagy pointert kell átadni, mivel a struktúra állapota meg fog változni. Tehát egy `int stack_pop(stack s)` definíció elvi hibás, hiszen ezen bármit módosítunk, visszatéréskor elveszik. Az a kisebbik gond, hogy túlcsoordulhat a verem.
- elegáns definíció a `bool stack_pop(stack &s, int &val)`
 - így megkerüljük az üres stack esetén a mit adunk vissza kérdést
 - a laboron karakterekből állt a stack és egész visszatérési értékű volt, ott a -1 tökéletes hibajelzés. (hasonlóan pl. az `int getc()` -hez). Itt ez a megoldás nem lesz túl jó, mert a -1 lehet valós adat is.
- helyes memóriakezelés: lefoglal eggyel kevesebbet, másol, felszabadít, ebben a sorrendben.

- malloc/free vagy new/delete mindegy. delete [] operátor kell a tömb felszabadításához
 - C++ -ban kell a cast malloc esetén
 - inteket tárolunk, darabszám*int mérete byte-ot kell foglalni malloc használatakor
- pop helyes implementálása:
 - a tömb utolsó eleme az a méret -1 . elem. Tehát ha stack *s, akkor s->pData[s->elements-1]
 - két speciális eset van, ezeket illetett volna kezelni
 - a stack üres
 - a stackben csak egy érték van, ilyenkor csak felszabadítás kell. (***)

(***) Mélyvíz.

Ha a könyvtár szabványos, akkor nem kell külön speciális esetként kezelni. Nézzünk utána, mi történik, ha malloc-tól 0 byte-ot kérünk.